

kterou napadená věta, předchozími slovy opravy bez toho již vyvrácená, vůbec neobsahuje. Lze ovšem připustiti, že se tu snad jedná jen o nepřesnou stylisaci, leč nelze na redaktorovi žádati, by vzhledem k nedostatečné přesnosti autora opravy nepoužil svého práva, plynoucího z Šu 22 tisk. zák., opravu odmítnouti; neodpovídá-li předpisu Šu 19 tisk. zák., byť i jen jediným bodem. Bylo proto ve smyslu §§ 33 a 292 tr. ř. rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 1694.

§ 36 zbroj. pat. předpokládá předmět, určený k obraně a útoku a způsobilý přivoditi poranění. Nespadá sem puška, ku střelbě nezpůsobilá.

(Rozh. ze dne 9. července 1924, Zm II 352/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského jakožto nalézacího soudu v Brně, kterýmž byl stěžovatel uznán vinným zločinem vydírání podle Šu 98 b) tr. zák. a přestupkem dle Šu 36 zbroj. pat., pokud jde o odsouzení pro tento přestupek, zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl. V ostatním zmateční stížnost zavrhl. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

důvodech:

Důvodnou jest stížnost, napadajíc výrok, jímž byl stěžovatel odsouzen pro přestupek podle Šu 36 zbroj. pat., z důvodu zmatečnosti dle Šu 281 čís. 9 a) tr. ř. Právem vytýká, že rozsudek mylně vyložil zákon, přiznav jednohlavňové pušce, obžalovaným nosené, povahu zbraně ve smyslu Šu 36 zbroj. pat., aniž by byl zjistil, že puška tato jest puškou střelnou, tedy předmětem nutným ku obraně a útoku a způsobilou přivoditi poranění za použití náboje ku výstřelu. Tohoto zjištění bylo nezbytně zapotřebí vzhledem ku nevyvrácené obhajobě obžalovaného, že puška byla ku střelbě naprostou nezpůsobilou. Tuto mezeru nelze odstraniti než novým projednáním věci v prvé stolici. Bylo tudíž za souhlasu generální prokuratury vyhověno v tomto bodu důvodné stížnosti již v poradě neveřejné dle Šu 5 zákona z 31. prosince 1877, čís. 3. ř. zák. z roku 1878.

Čís. 1695.

Nevytkl-li obžalovaný při hlavním přelíčení, že lhůta Šu 221 tr. ř. nebyla zachována, ač mu z návrhů ostatních spoluobžalovaných bylo známo, že lhůta ta zachována není a že možno proto opřít se konání hlavního přelíčení, dlužno v tom spatřovati mlčky daný souhlas s okamžitým provedením přelíčení.

Porušení předpisu Šu 221 tr. ř. nezakládá zmatku čís. 4 Šu 344 tr. ř., nemohlo-li provedení hlavního přelíčení před uplynutím zákonné lhůty míti škodlivý pro obžalovaného vliv na konečné rozhodnutí.